

[Kulturministeren]

Dopingkontrollen i Danmark varetages af Dansk Idræts-Forbund (DIF) og af Team Danmark, og de to institutioner samarbejder om opgaven, bl.a. for at undgå overlapninger i kontrolarbejdet. Team Danmark foretager kontrol af de eliteidrætsudøvere, som oppebærer støtte fra eliteidrætsorganisationen; DIF foretager kontrol af idrætsudøvere, som er medlemmer af specialforbundene under DIF. Kontrolprøverne sendes til analysering på et laboratorium. Sanktionen over for idrætsudøvere er udelukkelse fra konkurrenceidræt i mindst 18 måneder, i gentagelsestilfælde mindst 36 måneder, og over for dem, der tilskynder eller medvirker til doping, udelukkelse fra al idræt, herunder fra lønnede eller ulønnede hverv, i mindst 5 år eller for bestandig. Reglerne om dopingkontrol og sanktioner er fastsat i DIF's dopingkontrolregulativ, således som dette senest er vedtaget i 1984.

Det er idrætsorganisationernes opfattelse, som jeg er enig i, at dopingkontrollen over for idrætsudøvere skal varetages af idrætten selv; også det forebyggende og oplysende arbejde over for medlemmerne varetages af idrætsorganisationerne.

De meget store beløb, som årligt tilflyder idrætten, kan bl.a. benyttes til disse formål. Den handling, som skal til, skal sættes i værk af idrætten selv.

En undersøgelse af dopingproblemet omfang i dansk idræt kan ligeledes være en opgave for idrætten selv, men også inden for rammerne af de midler, som årligt er til rådighed for forskningsprojekter herhjemme, vil der kunne gennemføres sådanne undersøgelser, hvis den forskningsmæssige betydning deraf anses for at være tilstrækkelig stor.

Jeg ville se med positive øjne på gennemførelsen af et sådant projekt. Men i relation til selve bekæmpelsen af dopingproblemet er det min opfattelse, at en målrettet indsats over for de grupper, der befinder sig i den erfaringsmæssigt belastede del af idrætsverdenen, og den mest effektive og intensiverede håndhævelse af de eksisterende sanktionsbestemmelser må gives en høj prioritet. Jeg tror på, at risikoen for og skammen ved afsløring og udelukkelse er et effektivt middel over for ambitiøse idrætsudøvere.

Jeg vil gerne tage emnet op med idrætsorganisationernes formænd og ledere, når jeg mø-

des med dem, og jeg vil understrege, at jeg ser med stor alvor på problemet. Både DIF og Team Danmark har forøget deres bevillinger til dopingkontrol væsentligt, og jeg håber, at en streng håndhævelse af reglerne vil bære frugt.

Dopingspørgsmålet angår også Sundhedsministeriet, Justitsministeriet og Skatteministeriet (toldvæsenet). Jeg har derfor sendt kopi af hr. Stillingers spørgsmål og af mit svar til disse ministerier.

Jeg har tillige sendt kopi heraf til Idrættens Fællesråd, DIF og Team Danmark.

Spm. nr. S 76

Til *finansministeren* (14/10 88) af:

Margrete Auken (SF):

»Hvorfor kan ikkeregeringsudpegede medlemmer af ministerielt nedsatte råd og nævn ikke modtage vederlag, der svarer til de regeringsudpegedes, og finder ministeren ikke, at der hermed sker en stor forskelsbehandling, som kan ødelægge intentionerne om at få så bredt sammensatte råd og nævn som muligt, og agter ministeren at rette op på dette misforhold?«

Begrundelse

Når Folketinget ønsker nedsat råd eller nævn, er det med henblik på, at alle de vigtigste forskellige synspunkter kan komme frem i disse råd/nævn.

I rådene f.eks., hvor der forskelsbehandles så voldsomt, som tilfældet er med vederlagsbetalingen, risikerer vi, at personer udpeget af interesseorganisationer kan afslå deltagelse af økonomiske grunde. Dermed øges risikoen for, at grundlaget for at lovgive bliver så svagt, at det kan resultere i lovsjusk eller i en mangelfuld lov, der skal revideres kort tid efter ikrafttrædelsen.

Svar (21/10 88):

Finansministeren (Palle Simonsen):

Kriterierne for, om der kan ydes vederlag til formænd for eller medlemmer af råd, nævn og lignende, går ikke på, om de pågældende er regeringsudpegede eller ikkeregeringsudpegede.

De gældende retningslinier er fastlagt i Finansministeriets cirkulære af 4. juni 1986 om særskilt vederlæggelse m.v.